

هُمُ الْفَيْثُونَ ④

خدارا پس خدادراموش گردانید از خاطرِ
ایشان تدبیر حال ایشانرا این جماعت
ایشانند بدکاران (۱۹).

برابر نیستند اهل دوزخ و اهل بهشت، اهل
بهشت ایشانند بمقابل رستم کان (۲۰).

ا گرفورد می آوردیم این قرآن را برگوهی
هر آئینه میدیدی آترانیایش کرده پاره پاره
شده از خوف خداواین داستان هارا بیان
می کنیم برای مردمان تایشان تأمل کنند
(۲۱).

اوست آن خدا که نیست هیچ معبد
برحق مگراو داننده نهان و آشکار اوست
بخشاینده مهربان (۲۲).

اوست آن خدا که نیست هیچ معبد برحق
مگراو پادشاه نهایت پاک سلامت از همه
عیب امن دهنده نگاهبان غالب خود
اختیار بزرگوار پاکی خدای راست
از شریک مقرر کردن ایشان (۲۳).

اوست خدا آفریدگار نوپدید آرنده
نگارنده، اوراست نامهای نیک به پاکی
یاد میکند اوراهرچه در آسمان ها و زمین
ست اوست غالب با حکمت (۲۴).

سورة ممتحنه مکی است و آن سیزده
آیت و دور کوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
(۱) ای مسلمانان دوستان مگیرید دشمنان

لَا يَسْتَوِي أَصْنَاعُ النَّارِ وَأَصْنَاعُ الْجَنَّةِ أَصْنَاعُ

الْجَنَّةِ هُمُ الْفَيْثُونَ ⑤

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَمِيلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَائِفًا
مُتَصَدِّقًا مَعَمِنْ خَشْيَةَ اللَّهِ وَيَنْكِبُ الْأَمْثَالُ نَفْرَبُهَا
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَكَبَّرُونَ ⑥

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

هُوَ الرَّحِيمُ الرَّحِيمُ ⑦

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَلِيُّ الْمُكَفِّلُ الْمُدُوسُ الشَّامِلُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهَمِّنُ الْعَزِيزُ الْجَبارُ الْمُتَكَبِّرُ الْمُسْخَنُ اللَّهُ
عَمَّا يَشَاءُونَ ⑧

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِقُ الْمَقْوُرُ لِهِ الْإِسْمَاءُ الْحُسْنَى

يُسَمِّهُ لَهُ مَنِيفُ التَّهْوِيدِ وَالْكُفْرِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ⑨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَيْنَاكُمُ الْعِلْمَ فَإِذَا قُرِئَ عَلَيْكُمُ الْأَذْكُرُ فَمَا أَنْتُمْ بِهِمْ بَعْدَ

(۱) مترجم گوید آنحضرت صلی الله عليه وسلم خواستند که بفتح مکه متوجه شوند =

مرا و دشمنان خود را می افگنید بسوی ایشان پیغام بسبب دوستی و هر آئینه ایشان کافرشده اند با آنچه آمده است بشما از دین راست جلاوطن میکنند پیغامبر را و شمارا نیز برای آنکه ایمان آور دید به خدا پروردگار خویش، (دوست مگیرید) اگر برآمده اید از اوطان خود برای جهاد در راه من و بطلب رضامندی من پنهان می فرستید بسوی ایشان پیغام دوستی و من میدانم آنچه پنهان میکنید و آنچه آشکار می نماید و هر که از شما بکند این کار هر آئینه گم کرد راه هموار را (۱).

اگر کافران بیابند شمارا دشمن باشند در حق شما و بگشایند بسوی شمادستهای خود را وزبان های خود را بایدا و دوست دارند که کافر شوید (۲).

سودن خواهند داد شمارا خویشاوندان شما و نه فرزندان شما روز قیامت فیصله خواهد کرد خدار میان شما، و خدا با آنچه میکنید بیناست (۳).

هر آئینه هست شمارا الگوی نیک با براهم و آنکه همراه او بودند چون گفتند قوم خود را هر آئینه مابی تعلقیم از شما وازان

إِنَّهُمْ بِالْمُوْهَدَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِإِيمَانِ أَكْثَرِ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّهُمْ يَهُجُّونَ الرَّسُولَ وَإِنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّهُمْ يَهُجُّونَ حِجَّةَ الْحَاجَةِ فَإِنَّهُمْ سَيِّئُونَ وَإِنَّهُمْ مُّنْهَمُونَ إِنَّهُمْ يَهُجُّونَ إِنَّهُمْ بِالْمُوْهَدَةِ وَإِنَّهُمْ أَعْلَمُ بِآخْفَى شَيْءٍ وَمَا أَعْلَمُ وَمَنْ يَفْعَلُهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ الشَّيْءِ إِنَّهُمْ ۝

إِنْ يَعْقُلُوْمَ بِأَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّهُمْ أَعْدَاءٌ وَمَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْهِمْ رَأْيِهِمْ وَإِنَّهُمْ بِالْشَّوَّافَةِ وَكَذَّابِ الْعَذَّابِ ۝

لَمْ يَقْعُدْ أَحَامِمُهُ وَلَا أَوْلَادُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَقْصِلُ بَيْتَهُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَحْلُمُونَ بَصِيرٌ ۝

فَلَمْ يَكُنْتُ لَكُمْ أَسْوَهُ حَسَنَةً فِي أَيْرِبِعِمَّ وَالَّتِيْنَ مَعَهُ إِذَا قَاتَلُوكُمْ لَقَوْمٌ هُمْ إِنَّمَا يُرِيدُونَ مَا تَنْهَيُونَ مِنْ دُنُونِ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّمَا يُكَفِّرُونَ بِإِيمَانِنَا وَيُنَكِّرُونَ الْعَدَدَ وَالْبَعْضُ أَلْدَاهْجِي تُؤْمِنُوا

= و می خواستند کسی اهل مکه را بقصد آنحضرت مطلع نکند تانا گهان بر سر ایشان رسند یکی از صحابه بطریق ایشان نامه نوشت و بر قصد آنحضرت مطلع ساخت خدای تعالی آنحضرت صلی الله علیه وسلم را اطلاع داد تا آن نامه را زاره باز آوردند و خدای تعالی در باب منع از دوستی کفار نازل ساخت.

چه می پرسید بجز خدا نامعتقد شدیم بشما و پدید آمد میان ما و میان شما دشمنی و ناخوشی همیشه تاوقتیکه ایمان آرند بخدای تنها (شمارا الگوی نیک است بالابراهیم) مگر در قول ابراهیم پدر خود را که آمرزش طلب خواهم کرد برای توونمی تو انم برای تو از خدا چیزی^(۱) کفت ابراهیم ای پروردگار مابرتو توکل کردیم و بسوی تورجوع نمودیم و بسوی تست بازگشت^(۴).

ای پروردگار ما قرار مده مارا زیر دست کافران و بی ام ز برای ما ای پروردگار ما هر آئینه توئی غالب با حکمت^(۵).

هر آئینه هست شمارا بجماعت مذکوره اقتداء نیک کسی را ز شما که امید دارد ملاقات خدا و روز آخرت را و هر که روگردان شود پس هر آئینه خدا بی نیاز ستوده کارست^(۶).

نزدیک است خدا از آنکه پیدا کند در میان شما و در میان آنانکه دشمنی داشته اید بآنها دوستی را^(۷) و خدا تو اناست و خدا آمرز گار مهربان است^(۷).

منع نمی کند خدا شمارا از مواصلت آنانکه جنگ نه کرده اند باشند در مقدمه

بِاللّٰهِ وَحْدَهِ لَا تَقُولَ ابْرَاهِيمَ لِأَيْنَهُ لَا سَتَّغَرَنَ لَكَ وَمَا
أَنْلَكُ لَكَ إِنَّ اللّٰهَ مِنْ أَنْفُسِ النَّاسِ عَلَيْكَ تَوْكِيدُهُ إِلَيْكَ
آتَيْنَا وَإِلَيْكَ الْمُؤْمِنُ^(۸)

رَبَّنَا الْأَعْلَمُ مَنْ فَتَنَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَغْفَرْنَا لَنَا بِنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيُّ الْكَلِيمُ^(۹)

لَقَدْ كَانَ لِلّٰهِ فِيهِمْ أَسْوَأُهُنَّ هَنَّهُ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللّٰهَ وَالنَّوْمَ
الْخَرْوَمَ وَمَنْ يَرْجُوَ فَإِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيقُ السَّمِيدُ^(۱۰)

حَسَنَ اللّٰهُ أَنْ يَعْصِلَ سَيِّدَنَا وَبَيْتَنَا الَّذِينَ حَادُوكُمْ وَمَنْ هُوَ مُوْذَكَهُ
وَاللّٰهُ قَرِيرُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ لِجِنَمِ^(۱۱)

لَا يَنْهِيَ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْاتِلُوكُنَّ الَّذِينَ
وَلَمْ يُغْرِيْ جُنُونَ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبْرُدُهُمْ وَ تُقْسِطُنَا

(۱) یعنی درین قول اقتداء بالابراهیم نه شاید کردن واستغفار برای کافر درست نیست والله اعلم.

(۲) یعنی ایشان را توفیق اسلام دهد.

دین و بیرون نه کرده اند شمارا از خانه های شما (منع نمیکند) از آنکه احسان کنید با ایشان و انصاف کنید در حق ایشان هر آئینه خدادوست میدارد انصاف کنند گان را (۸).

جزاین نیست که منع میکند شمارا خدا از مواصلت آنانکه جنگ کرده اند با شمارا در مقدمه دین و بیرون کرده اند شمارا از خانه های شما و معاونت دیگران کردند در برآوردن شما (منع نمیکند) از آنکه دوستی کنید با ایشان و هر که دوستی کند با ایشان پس آن جماعت ایشان دستمگاران (۹).

ای^(۱) مسلمانان چون بیانند پیش شما زنان مسلمان هجرت کرده پس امتحان کنید ایشان را^(۲) خدادانترست بایمان ایشان پس اگر مسلمان دانید ایشان را باز نه فرستید ایشان را بسوی کافران نه این زنان حلال اند کافران را و نه آن کافران حلال اند این زنان را بدهید بشوهران آنچه خرج کردند^(۳) و نیست گناه بر شما که نکاح کنید با ایشان چون بدهید

إِلَيْهِمْ أَنَّ اللَّهَ يُبَيِّنُ الْقَرِيبَيْنَ ⑤

إِلَيْهِمْ كُلُّ الْعِنْ أَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِّنْ

دِيْرَكُمْ وَظَاهِرًا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنَّ تَرْكُوهُمْ وَمَنْ يَرْكُمْ

فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑥

إِيَّاهُمَا الَّذِينَ أَمْلَأُوا الْأَرْضَ بِالْفَحْشَاءِ كُلُّ الْفَحْشَاءِ مُهْرَبٌ فَأَمْلَأُوهُمْ بِهِ
اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُونَ ۖ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُمْ فَمُؤْمِنُونَ فَلَا تُرْجِعُوهُمْ
إِلَى الْكُلُّ لَا هُنَّ جِنْوَهُمْ وَلَا هُمْ يَعْلَمُونَ أَهُمْ مُّذَلُّوْهُمْ
أَفَقُوْلُهُمْ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَحْمِلُونَ إِذَا أَتَيْتُهُمْ أُجُورَهُمْ
وَلَا تُنْكِحُوهُمْ بِعِصْمَمِ الْكُوْفَرِ سُنْنًا أَنْ قَتَلُوكُمْ وَلَا يُسْلِمُنَّ أَنْ
أَنْقُلُوكُمْ ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَعْلَمُ بِمَا تَفْعَلُونَ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑦

(۱) مترجم گوید در صلح حدیبیه بعض نساء کفار هجرت کرده بمدینه می آمدند و بعض نساء مسلمین مرتد گشته بکفار ملحق میشدند خدای تعالی حکم این جماعت بیان فرمود والله اعلم.

(۲) یعنی قسم دهید ایشان را که به سبب ناخوشی شوهران خود را بسبب عشق مردان دیگر نیامده اند والله اعلم.

(۳) یعنی مهری که شوهران کفار داده بودند بازگردانید والله اعلم.

ایشان را مهرايشان ونگاه ندارید دست آویز زنان نامسلمان را^(۱) وطلب کنید آنچه شما خرج کردید وباید که مشرکان طلب کنند آنچه خرج کرده اند^(۲) اینست حکم خدا فیصله میکنند میان شما و خدا دانای باحکمت است^(۳).

واگر از دست شما برود کسی ارزنان شما بسوی کافران پس غنیمت بدست آوردید^(۴) پس بدھید آنان را که رفته باشند زنان ایشان مانند آنچه خرج کرده باشند بترسید از خدائی که شما اورا باور دارنده اید^(۵).

ای پیغمبر چون بیایند نزد توزنان مسلمان که بیعت کنند با تو باین شرط که شریک مقرر نکنند با خدا چیزی را ورزید نکنند وزنان کنند و نه کشند اولاد خود را و پیش نیارند سخن دروغ که بربسته باشند آن را در میان دستهای خویش و در میان پاهای

وَلَنْ فَالْكَوْمُ مَعِنْ أَذْوَاجِهِ إِلَى الْمُكَلَّفَاتِ قَاتِلُهُمْ كَالْأُنْهَى
الَّذِينَ ذَهَبُوا إِذْ جُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْقَلُوا وَلَنَقُولَهُمْ أَنَّهُمْ
أَنْجُونَ يَوْمَئِنَ (۶)

يَأَيُّهَا الَّتِي إِذَا حَآءَهُ الْمُؤْمِنُتُ يُبَاعِثُهُ عَلَى أَنْ لَا يُشْكُنَ
بِالنَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقُنَ وَلَا يَرْبِّنَ وَلَا يَقْتُلُنَ أَوْلَادَهُنَّ
وَلَا يَأْتِنَ بِهُمْ لَيْلًا يَقْتَرِبُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِنَ وَأَنْجُولِهِنَّ
وَلَا يَقْصِمُنَكُمْ فِي مَعْرُوفٍ فَمَا يَعْمَلُنَّ وَلَا شَفَّرُهُنَ الْمُهَاجَرُونَ
اللَّهُ أَعْفُوْرِيْمُ (۷)

(۱) یعنی بر نکاح کافره اقامت نباید کرد والله اعلم.

(۲) یعنی اگرزنی مرتد شده بامشرکان ملحق شود مهر او باید طلبید و اگرزنی مسلمان شده هجرت کند مهراوباید داد والله اعلم.

(۳) یعنی غنیمت ستانید از ایشان.

(۴) مترجم گوید که اگر کفار معاهد باشندوزنی مرتده با ایشان ملحق گردد ایشان مهر باید طلبید چنانچه در آیت سابقه معلوم شده اگر کفار حریبان باشند از غنائم اموال ایشان شوهران مرتده را مهر باید داد بعد فتح مکه این همه احکام مرتفع شدند نزدیک این فقیر نسخ این احکام ثابت نشده است پس اگر مثل حالتیکه در صلح حدیبیه بود باز رودهد تحقیق که بر همین احکام عمل کرده شود والله اعلم.

خویش^(۱) و نافرمانی نکنند ترا در کارنیک پس بیعت قبول کن از ایشان و طلب آمرزش کن برای ایشان از خدا هر آئینه خدا آمرزگار مهربانست^(۱۲).

ای مسلمانان دوستی نه کنید باگروهی که خشم گرفته است خدا برآن ها آن جماعت نامیدشده اند از ثواب آخرت چنانکه نامید شده اند کافران از اهل کور^(۲)^(۱۳).

سوره صفاتی است و آن چهارده آیت و دور کوع است

سورة الصفات

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَقْتُلُوا أَقْوَامًا خَفَقُوا لِأَنَّهُمْ عَلَيْهِمْ قَدْ يَعْلَمُونَ مَنْ أَخْرَجَهُمُ الظَّالِمُونَ أَصْبَحُهُمْ فَتَهْرِبُ

الفهير

بنام خدای بخشاینده مهربان.

به پاکی یاد کرد خدارا آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین سنت و اوست غالب با حکمت^(۱).

ای مسلمانان چرامی گوئید آنچه نمی کنید^(۲).

بسیار ناپسندیده شد نزد خدا آنکه بگوئید چیزی که نه کنید^(۳).

هر آئینه خدا دوست میدارد آنان را که جنگ می کنند در راه خدا صفت بسته گویا ایشان عمارتی هستند محکم با یکدیگر چسبیده^(۴).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَمِعَهُ اللَّهُ مِنْ أَنْفُسِ النَّاسِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ عَلَيْهِ بِالْحِسْنَى

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُتِلُوكُمْ مَا لَكُمْ لَعْنَهُمْ ⑦

كَبِيرٌ مَّقْتُلًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَعْلُوْكُمْ مَا لَمْ تَعْلُمُونَ ⑧

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يَقْاتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ مَثَانِيَهُمْ

بَنْدُيَانْ مَرْضُوضٌ ⑨

(۱) یعنی فرزند کسی را به دیگری منسوب نکنند و الله اعلم.

(۲) یعنی خدای تعالی حکم بعذاب ایشان کرده است پس هرگز ایمان نیارند و ثواب نیابند چنانچه کافران بعد مردن برکفر توقع ثواب ندارند و الله اعلم.

(۳) یعنی با خدا عهد کنید به و فانرسانید.